

4/2008

časopis pro kluby, oddíly i stopaře

HLAS KLUBOVNÍ

Obsah čísla 4 / 2008

3 Klubovní stránka

Pár řádků od klubů 333.
KBS (II) Tajemná kočka &
352. KBS (I) Tygří dráp.

4 Pekáč

Pečou se epesní oplatky,
tedy Oplatek Vítek, vedoucí
třebíčské pobočky SPJF.

7 Vývěska akcí

Podívejte se, kam s klubem
vyrazit po večeri.

8 Dálky volají

Tajemné tábořiště: Železný
roh slona a megální pověst
o Čertovi co nedodal vodu.

9 Tonda v klubu

Další díl příběhu o Tondovi
od našeho čtenáře Topika.

10 Ze severní strany

HustoHynek poradí, jak si
vyzdobit klubovnu.

11 Určeno stopařům

Tak tohle je určeno jenom
stopařům.

12 SMS anketa

Hustopárty s Renčou a bez
Bublina.

12 Fotka s Bublínou

I dnes vám Stopař
přichystal jeden úžasný
obličej.

13 Kluby se představují

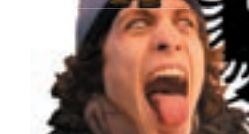
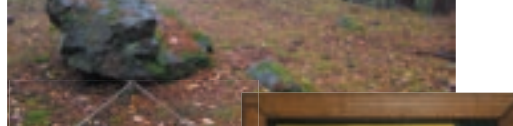
Představení 306. klubu
Bobří stopy Stříbrná Letka
z Javorníka.

14 Okno do světa

Vůbec, ale vůbec prvním
oknem se podíváme do
Albánie.

16 Dlouhodobka

A na závěr tradičně pár
úkolů a odpovědí z planety
Tauris.

KLUBOVNÍ HLASATEL
zpravodaj pro kluby, oddíly
a stopaře.

ŠÉFREDAKTOR

Adéla Vožechová – Bublina

SPOLUVYTVÁŘELI

Jiří Kalina – Čáp

Vojtěch Hanuš – Vojta

Horymír Šchmíd – Stopař

Hynek Cígler – Hyňas

Renata Chloupková – Renča

Radim Kejík – Rolf

Marek Skýpala – Winoga

Jaroslav Šimon – Turlogh

Tomáš Moravec – Topik

Jan Šlesinger – Bant

a také soutěživé kluby a stopaři

ILUSTRACE

Jan Šteiger – Svišť 1

Vladimír Šmitt – Brad Pitt

KOMIKS

Vojtěch Hanuš – Vojta
podle scénáře

Hynka Cíglera – Hyňase

OBRÁZEK NA TITULNÍ STRANĚ

Vladimír Schmid – Stopař

KONTAKT

klubovni.hlasatel@spjf.cz

VYDÁVÁ

Sdružení přátel Jaroslava

Foglara, o. s.

pošt. schránka 245,

Brno, 658 45

e-mail: spjf@spjf.cz

CENA ČÍSLA

4 Kč/10 Kč

Pro kluby, OBS a SBS zdarma.

KLUBOVNÍ STRÁNKA

333. KBS (II) Tajemná kočka,

Prostějov

Ahoj!

Březnové počasí nám opravdu nepřálo, a tak jsme tento měsíc v podstatě nic nedělali. Na velikonoční prázdniny jsme měli naplánovanou výpravu do Předmostí u Přerova na Mamutí naučnou stezku, ale bohužel se kvůli špatnému počasí neuskutečnila. Bylo hnusně. Pršelo, pak mrzlo, pak sněžilo. Celé prázdniny jsme proseděli doma. Hráli jsme pořád dokola stolní hry a řešili úkoly Zapomenuté souhvězdí a Vesmírné bludiště (znovu :-)), Události na Taurisu a šifru z VI. etapy (bohužel jsme zatím přišli jen na první a poslední část :-), ta prostřední je strašně těžká – vsadím se, že je za nejvíc bodů. Do dopisu přikládáme depeše zmíněných úkolů. Tento víkend se počasí vydařilo, vypravili jsme se tedy alespoň na Hloučel. Chtěli

jsme zapečetit voskem sklenici s Listinou svornosti (kterou jsme zakopali před 14 dny a zapomněli ji v klubovně zapečetit, venku, na místě, kde jsme listinu chtěli zakopat, pak silně foukalo, a my jsme zaboha nemohli zapálit svíčku, nechtělo se nám ji ale vracet zpět do klubovny, a tak jsme ji zakopali bez vosku, doufáme, že to zatím přežila ...), ale samozřejmě jsme na to zapomněli, jak jinak. Odpoledne jsme pak udělali úkol Most na Měsíc. Doufáme, že se nám duben lépe vydaří (a konečně zapečetíme Listinu svornosti).

Terka, Mýša, Janča, Ashleyinka.

352. KBS (I) Tygří dráp, Štramberk

Ahoj Čápe!

Posílám hlášení ze sněhem zasypaného Štramberka. S Tygřím Drápem jsme měli schůzku, na které jsme kromě klubovních věcí hráli hru na medvěda, naučili se 7 jarních kytic (ty jsme procvičili v Kimovce) a pak jsme je hledali venku. Zasadili jsme je do květináče a Vojta s Terkou a Míšou s nimi druhý den slavili úspěch ve škole.

Vojta měl s sebou i kroniku a odpoledne se všichni prvňáci z jeho třídy hlásili do klubu! Myslím, že to nebude tak žhavé, ale nasmáli jsme se. Když si vzpomenu, kolik mi dalo práce, než jsem našla někoho, kdo by se mnou založil klub...

Schůzka byla fajn, ale Ondra s malou Terkou (jeho sestrou) se do sebe pořád naváželi a měli pořád nějaké připomínky, takže mě to mrzelo. Na Velikonoční pondělí jsme měli mít výpravu a moji rodiče nám v neděli dokonce poschovávali zprávy a úkoly, jenomže do rána bylo 10 cm sněhu, takže jsme výpravu odložili. Doufáme, že se počasí brzo umoudří a taky, že už přiletí tvoji kamarádi Čápi, kteří mají hnízdo na Vojtově škole.

Měj se hezky, Anežka

Pekáč

Dnes se peče

Vítek Oplatek

1. Mohl by ses nám stručně představit, říct na úvod pár slov o sobě?

Jmenuji se Vít Oplatek, pocházím ze severní Moravy z městečka Příbor, ale od jedenácti let bydlím v Třebíči. Už čtvrtým rokem mám manželku Sylvu a ročního syna Vítko. V devadesátých letech jsem byl členem klubu 277 Mohykáni pod časopisem Hlasatel, pak jsem i několik roků skautoval a vedl skautský oddíl (11. oddíl, který se pak sloučil s 1. oddílem vodních skautů). Byl jsem u zrodu poloroverského kmene Pěšáků. V roce 2002

jsem založil neziskovou organizaci HALAHOJ, která je studentským klubem pod Katolickým gymnáziem a zároveň trebičskou pobočkou SPJF. Ve vedení SPJF jsem od roku 2000.

Pracuji na Katolickém gymnáziu jako pedagog volného času, to jsem studoval pět let v ČB na Teologické fakultě, jsem i tátou třídním kvarty a učím občanskou výchovu.

2. Jak jsi se dostal k foglarovkám? Vzpomínáš si na to úplně první dílo od Jestřába, které jsi dostal do ruky? Kdy a kde to asi bylo?

Je to trochu složitější. Totiž já měl to štěstí, že revoluční rok 1989 mě zastihl v době, kdy jsem chodil do páté třídy, obnovil se Junák, začal vycházet Mladý hlasatel a opět se začaly vydávat foglarovky. Byl jsem ve věku, který byl pro Foglarův svět ideální. První foglarovku, kterou jsem četl, byl Poklad Černého delfína. Poprvé jsem ho

po dvou kapitolách odložil, že mě to nebavilo. Asi po půl roce jsem se k této knize vrátil znovu a přečetl ji za dva dny. A pak už jsem si přes kamarády či v obchodech kupoval jednu knihu za druhou a četl a četl...

3. Která z těchto knih se stala Tvoji nejoblíbenější, ke které se nejraději vracíš?

Nejraději jsem měl asi Když Duben přichází, pak Pod junáckou vlajkou a Devadesátku. Kupodivu mě nikdy moc nezaujali Hoši od Bobří řeky, a když jsem pak byl i osobně ve Sluneční zátocě, tak jsem byl dost zklamán tím místem.

4. Možná každý „foglarovec“ má mezi postavkami z knih nějakého svého favorita. Někoho koho má rád, kdo byl jeho vzorem, s kým by se chtěl setkat. Je to tak i u Tebe?

Z Rychlých šípů to byl Jarka Metelka a z foglarovek Mirek Trojan.

5. Někteří foglarovci se dostávají do sdružení (SPJF) přes své kluby, někdo přes časopis Bobří stopou, v poslední době se k nám přihlašují členové velmi často přes internet? Jaká byla tvá cesta do SPJF?

Má cesta byla přes televizi, kde jsem se poprvé setkával s Bobří stopou, která měla svůj blok v dětském pořadu Oáza, který jsem sledoval. Pak jsem se přihlásil do Sdružení, na stánku

si sehnal Magazín Bobří stopou a první mé osobní setkání s lidmi ze Sdružení bylo na první Valné hromadě v Praze, kde byl z Brna vypraven autobus, který foglarovce a tehdy i mě s kamarádem vezl na toto setkání, kterého se tenkrát účastnil i Jaroslav Foglar.

6. Měl jsi v dětství nějaký klub s kamarády, nebo jsi chodil do nějakého oddílu? Jakým zálibám a zájmům jsi se věnoval když jsi byl mladší?

Jak už jsem v úvodu psal, měli jsme klub Mohykáni a v podstatě se stejnými kamarády jsem i chodil do skautského oddílu. Pak jsem se setkal s vedoucím vlčat, s Jiřím Karkulíkem, který mne nejvíce oslovil v mé činnosti. Ze zájmů to byla četba knih, sbírání známek, putování přírodou, poslech hudby, vydávání deset let časopisu VYMEBI, skautování...

7. Kdy vznikla Třebíčská pobočka SPJF a jakou měla její činnost náplň?

Pobočka SPJF byla v Třebíči od konce devadesátých let minulého století. Pořádali jsme výstavy, besedy v knihovně, celoměstskou akci Běh Stínadly, srazy, ale protože jsme byli mladí, tak hlavně výpravy za město a schůzky plné her.

8. Jak a kde se zrodila myšlenka založit Halahoj – organizaci, která pořádá akce spíše pro starší a odrostlejší klubaře a kamarády?

Někdy v období let 1998 až 1999 vznikli Pěšáci, což byla skupina asi deseti, patnácti osob, ve věku 14 let a starší, kteří si začali dělat vlastní akce, hráli fotbal,

zpívali při kytarách, chodili do přírody, na lodě, slaňovali, lezli po skalách a do jeskyň, pořádali puťáky, jezdili na festivaly, vydávali si časopis. Občas udělali i nějakou akci pro další lidičky, pro můj oddíl, fotbalový turnaj apod. Uskutečnili i sraz Alvarez v dubnu 2001 a o rok na to první seznamovák pro účastníky tábora Halahoj 2002. Na tomto táboře se sešla skvělá sestava účastníků, ze kterých je v současné době většina instruktorů, co už pořádají vlastní tábory, akce apod. Tento tábor byl však poslední větší akcí Pěšáků a dalo by se říct, že po něm došlo k rozpadu Pěšáků na dvě skupiny. Jedna skončila a druhá, doplněná o mnoho nových schopných lidí, si založila občanské sdružení Halahoj, začala

Když jsem byl malý, tak jsem si představoval, že v Brně má SPJF sídlo, kanceláře, kde pracuje redakce. Chtěl jsem jednou u nich také pracovat...

opravovat Domeček, pořádat čajovny a mnoho a mnoho jiných věcí pro děti a především mládež od 14 let. Já v té době začal pracovat na Katolickém gymnáziu v Třebíči a Halahoj se stal mojí prací. Bez Pěšáků by však Halahoj nemohl být. Bylo to období hledání, zkoušení nových věcí, získávání zkušeností a kontaktů, inspirace...

9. Je nějaká akce, nebo nějaký okamžik, na který za ty roky, co pořádáš akce pro děti, nejraději vzpomínáš?

Nejraději vzpomínám asi na první seznamovací víkend v Naloučanech a pak na první tábor Halahoje na Dalešické přehradě na

Lavičkách. Obojí v roce 2002. A pak ještě na sraz Alvarez, který byl o rok dříve. Byly to mé první velké akce, pro větší počet lidí a i pro starší věkovou skupinu. Z těch komornějších akcí to byl určitě puťák Pěšáků v Lužických horách.

10. Víme, že loni Halahoj získal do svého vlastnictví turistickou základnu Mrákotín. Jak bylo těžké na ni sehnat finance a kdo pomohl nejvíce?

Ano, byl to jeden šílený nápad, možná sen, který se podařilo uskutečnit. V dubnu 2007 jsem objevil na jedné realitce, že prodávají turistickou základnu s tábořištěm u Mrákotína u Telče. Je to několik chat, jídelna s kuchyní, louka a je to hned u velkého rybníku. Byli jsme se tam podívat a moc se mi to tam líbilo. Podnětem ke koupi mi byla i ta skutečnost, že každým rokem jsme za pronájem tábořiště za naše tábory dávali kolem 60 000 korun, což mi přišlo dost peněz, které jsme vlastně

vyhazovali z okna. Napsal jsem tedy šílený email, prosbu, že potřebuji během měsíce sehnat milion korun a poslal jsem ho na mnoho adres, obvolal jsem mnoho známých, obcházel Třebíč a pak jsem čekal. A ono se během měsíce opravdu ten milion korun podařilo sehnat a to bez jakéhokoliv úroku. Někdo napsal, že jsem šílenec, ale že jde do toho se mnou, a že mi půjčí deset tisíc, a takových lidí bylo hodně. Nakonec je takových šílenců kolem stovky, kteří peníze darovali nebo půjčili se splatností do deseti let. Jsou to rodiče našich účastníků táborů, naši instruktoři, spolužáci, kněží, sami účastníci, kteří půjčovali

třeba jen pětistovku ze svých brigád, půjčilo nám i SPJF či nějaké firmy apod. Za to jim všem patří velké poděkování. Peníze na opravy, provoz, rozjezd sháníme stále. Mám radost hlavně z toho, že tábořiště je na léto plně obsazené, a kdybychom měli tři Mrákotíny, tak všechny naplníme, kolik je zájemců. Beru to jako dobrou investici do budoucna.

**11. Myslíš si, že v dnešní přetech-
nizované době má klubovní myš-
lenka smysl? Pokud ano, tak co
by bylo dobré udělat pro to, aby
se našlo více kluků a holek, kteří
by něco rozumného podnikali,
chodili do přírody a žili v kama-
rádském a klubovním duchu?**

Určitě to smysl má. Vidím to i ve své třídě, že minimálně jedna polovina studentů jsou členy oddílů nebo jezdí na naše akce, či už se i sami pokoušejí něco pořádat. Chce je jen dobře motivovat, podat pomocnou ruku a radu, když je třeba. Myslím si, že je málo vedoucích klubů, oddílů, kteří by se dnes chtěli věnovat mladším. Většina si chce užít se svými vrstevníky, pak odrostou a končí, maximálně pomohou při nějaké akci, ale

brzy, pokud se nenajdou ti vedoucí mladých, tak nebude ty akce pro koho pořádat.

**12. Ve Sdružení přátel Jaroslava
Foglara působíš již řadu let. Co
se nejvíc od té doby, co jsi začínal,
pro Tebe změnilo? Na co nejraději**

vzpomínáš?

Změnila se má představa. Když jsem byl malý, tak jsem si představoval, že v Brně má SPJF sídlo, kanceláře, kde pracuje redakce apod. Chtěl jsem jednou u nich také pracovat. Dnes vím, že je vše děláno na koleně, po večerech, nocích, o víkendech, na úkor rodin, svého volného času. Vždy, když jsem v Brně v klubovně nebo na poradách, tak na mne dýchá ta opravdovost, to zapálení pro boj s větrnými mlýny, ta čistota, nezkaženost, to, že se to stále dělá srdcem, i když je samozřejmě mnoho problémů a potíží.

**13. Koncem dubna se chystá další
setkání klubů, oddílů a stopařů**

dovce. Po objevení Ameriky dochází k dobytelským nájezdům. Španěle si chtějí podmanit původní obyvatelstvo Latinské Ameriky a získat jejich poklady. Nedávno narazili i na několik mayských vesnic, ale ty pro ně nebyly příliš zajímavé, neboť neskrývaly takové poklady jako říše Inků, o které se doslechli. Přesto zanechali i zde své misionáře, kteří měli za úkol převést zdejší obyvatelstvo na křesťanskou víru. Při své nelehké práci se mnohým podařilo zjistit něco o velkých městech, chrámech a vyspělé civilizaci, jejichž památka zmizela v zeleném porostu zdejší tropického pralesa... Účastníci se mají opět na co těšit.

Který z nich je Vítek?

**v Třebíči. Prozradíš nám na jaké
téma se bude akce konat a na co
se můžeme těšit?**

Tradiční dubnové setkání klubů se blíží a tentokrát pod názvem Tajemství mayských pyramid se uskuteční ve dnech 25.-27.4. A zde je legenda k této víken-

**14. Co by jsi vzkázal čtenářům
Klubovního hlasatele?**

Ať vydrží, ať si Váží, že mají tento společný ostrůvek, domov, kde nacházejí stejné „blázný“ v tomto dnešním moderním světě. ■

VÝVĚSKA AKCÍ

TAJEMSTVÍ MAYSKÝCH PYRAMID

Po objevení Ameriky dochází k dobytelským nájezdům. Španělé si chtějí podmanit původní obyvatelstvo Latinské Ameriky a získat jejich poklady. Nedávno narazili i na několik mayských vesnic, ale ty pro ně nebyly příliš zajímavé, neboť neskrývaly takové poklady jako říše Inků, o které se doslechli. Přesto zanechali i zde své misionáře, kteří měli za úkol převést zdejší obyvatelstvo na křesťanskou víru. Při své nelehké práci se mnohým podařilo zjistit něco o velkých městech, chrámech a vyspělé civilizaci, jejichž památka zmizela v zeleném porostu zdejšího tropického pralesa... Vyprávěly legendy pravdu? Co všechno se podařilo misionářům zjistit? Zlákala někoho vidina možných pokladů od jeho poslání? Odpovědi na tyto otázky se dozvíte při dobrodružné víkendové hře Tajemství mayských pyramid.

Kde: Areál Katolického gymnázia v Třebíči

Kdy: 25.4.2008 od 17:00 – začátek vlastní hry je naplánován na 20:30 hod.

Co s sebou: vhodné oblečení, spacák, kari matku, šátek, baterku, tužku a také vlastní jídlo (nedaleko je také obchod, ale není otevřen non-stop).

Za kolik:

120,- členové SK KG Halahoj a SPJF

140,- ostatní

Proplácí se jedna cesta na základě jízdenky (BUS, ČD...)

Od 18:00 bude probíhat cest. beseda Mexiko a Guatemala, kde mají účastníci TMP volný vstup.

Přihlášky: do 22.4. 2008 u Zdeňka

Žandy (zzanda@seznam.cz,

603914583) nebo Mgr. Vítka

Oplatka (oplatekv@atlas.cz,

604251512).

Po stopách

TAJEMSTVÍ

UCTÍVAČŮ

GINGA

devátý ročník

stínadelské

hry na severní

Moravě

kontakt: internet,
Severomoravská
pobočka, Ivan Jung
- Mexičan

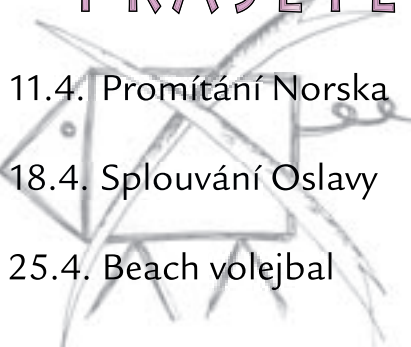
Perpetuum vás dále zve na akce v
programu

PRASE BEZ
PRASETE

11.4. Promítání Norska

18.4. Splouvání Oslavy

25.4. Beach volejbal

**Perpetuum Vás zve na
druhé a ještě lepší**

Kotolové hry

O víkendu 12. – 13. 4. 2008

**na tábořišti Tři smrky
u Ruprechtova.**

Kontakt: Jauvajz 723 509 553

První letošní

Fotbalový

turnaj Bobří

stopy

Bedřichov 17.5.2008

Již tradiční fotbalové klání libovolně složených týmů, podruhé v historii na lesním hřišti nad Bedřichovem u Lysic na Vysočině. Pro zájemce z větší vzdálenosti bude zajištěno přespání v klubovně.
Kontakt: 723 910 085 (Rolf)

**TÁBORY BOBŘÍ
STOPY**

V roce 2008 vás předběžně zveme na tábory

12. - 26.7.2008 tábor Tauris - Těšnov, určený především pro účastníky dlouhodobé hry Tauris.

14. - 26.7.2008 tábor na Pikárci u Křižanova na nejtradičnějším ze všech tábořišť Bobří stopy.

DÁLKY VOLAJÍ POUTNÍKŮV PRŮVODCE PO TÁBOŘIŠTÍCH

Tábořiště Železný roh u Čertovy skály - tohle tajemné místo ve středních Čechách poblíž Zbiroha představuje Marek Skýpala - Winoga.

Tábořiště Železný roh pod Čertovou skálou. Tak takové doporučení jsem jednoho dne dostal od člověka, kterého jsem ani pořádně neznal, když jsem se jej ptal, zdali nezná nějaké pěkné tábořiště. Nezapírám, jsem člověk, jehož fantazie mnohdy pracuje vsutku naplno a tábořiště s tak romantickým názvem mě proto právem upoutalo.

Když jsem si jej pak vyhledal na mapě, zvýšil se můj zájem o to místo ještě více. Čertova skála se vypíná nedaleko od Zbiroha, ale přesto se jedná o místo naprosto opuštěné. Hořel jsem touhou a na první volnou sobotu jsem si koupil jízdenku do Zbiroha.

Ten den přšelo a přšelo, kdybych byl Noe, šel bych stavět loď. Nenechal jsem se ale odradit a šel. Kousek za Zbirohem se turistická stezka zanoří do hlubokého lesa a pak již nic kromě zarůstající lesní cesty nepřipomíná blízkost civilizace. Čertova skála samotná je čarokrásná. Podzimní škála barev, bizarní bulžňníková skaliska a borovicové lesy zakládají neopakovatelnou směs zážitků pro každého poutníka.

Přímo pod Čertovou skalou je místo pro osamělce, který vyrazí sám, samotinký a chce prožít robinsonský večer uprostřed přírody. Je zde místo právě tak pro jeden malý stan a jedno malé ohniště. Pokud ale chcete tábořit na Železném rohu, musíte se vypravit ještě dál.

Pokračujte od Čertovy skály po značce podél skal až na rozcestí. U něj začíná krátká tvarová odbočka ke skalní vyhlídce. Z vyhlídky pak sestupte dolů na odvrácenou část skály a zde naleznete tábořiště Železný roh. Je to místo rovné, obklopené velebnými buky, prastarými pařezy a skalními stěnami. Věvodí mu ohniště, založené a spravované domácími zálesáky.

Chcete-li vědět, proč se ono tábořiště jmenuje Železný roh, pak vám sděluji – pátrejte. Já jsem se potom musel taky pít, přemýšlet a zkoumat, ale nakonec jsem na to přišel. Pokud ale chcete vědět, proč je skála nazývána Čertovou, mohu vám posloužit prastarou pověstí.

Před lety stávala ve zbirožském polesí hájovna. V ní bydlel uhlíř, jeho manželka a jejich jediná dcera. Ta nebyla ani hezká ani škaredá, ale v uhlířské chalupě si vždy podávala ruku bída s nouzí, a proto není divu, že se do lesa nápadníci nehnuli. Rodiče se už strachovali, že jim dcera zůstane doma, když se před jejich chalupou zastavil

Ohniště na tábořišti Železný roh, spravované místními zálesáky.

švarný myslivec. Uhlíř, protože to byl starý dobřák, jej pozval do chalupy a odkrojil krajíc chleba. Myslivec, když uviděl jejich dceru, byl hned samý úsměv a samý žert. Mladá dívka na něm mohla oči nechat a i rodiče se na sebe potutelně usmívali. Od toho večera byl myslivec v chalupě častým hostem. Uhlíř se jeho zájmu divil, začal být ostražitý a když se jednou díval za odcházejícím hajným, všiml si že ten myslivec napadá na jednu nohu. Při příští návštěvě se snažil starý uhlíř hosta přesvědčit, aby si sundal i klobouk, ale tomu se ten myslivec s žertem bránil. Uhlíř však již pojal

podezření a když mu, jakoby náhodou, zavadil loktem o hlavu, pochopil. Za jeho jedinou dcerou mu chodí čert.

Jednoho dne se objevil myslivec i s velikou květinou a požádal rodiče o uhlířskou dceru. Matka by bývala hned svolila, ale otec ji zadržel a pronasl. „Až nám odejde dcera, brzy už nebudeme stačit na těžkou uhlířskou práci, rádi bychom se na stáří zabezpečili. Když stihneš za jedinou noc postavit na tom vršku vodní mlýn, dám ti svou dcerku za manželku.“

Čert pochopil kolik udeřilo, ale svolil. Té noci se všichni poctiví lidé báli vystrčit špičku nosu ze dveří. Ozývalo se burácení, vítr kvílel a déšť smáčel zemi. Nad vrškem létaly stovky čertů a stavěly mlýn. Mladý myslivec stál opodál a se zatnutými pěstmi sledoval stavbu svých bratří. „Dobře si to uhlíř vymyslel. Vodu tam do rána nestihneme přivést!“ A tak se i stalo. Před kuropěním stál mlýn, dokončen byl i náhon, ale voda mlýnské kolo neroztočila. S úpěním a kletbami odletěli čerti zpátky do pekla. Mladý čert ještě chvíli postál u mlýna, pak zahrozil ve směru uhlířské chalupy a kopl plnou silou do mlýna. Stavba se sesula a kamenné stěny se rozlámaly. Potom čert dupl a propadl se zpátky do pekla.

Od těch dob zdobí ten vršek nejen zpřelámané kameny bývalého mlýna, ale také název Čertova

skála. A vy, pokud se nebojíte tábořit na místě čertova hněvu, se tam určitě vypravte. Zklamání rozhodně nebudete. ■

Tonda v klubu

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

TOMÁŠ MORAVEC – TOPIK

6. kapitola: V klubovně VOP

Kluci klub někam vedli a šli dost dlouho, snad půl hodiny nebo i déle. Když jim sundali šátky z očí, tak už sestupovali po schodech do nějaké podzemí, alespoň se jim to tak zdálo. Najednou se zastavili u dveří a nejstarší z průvodců na ně zaklepal. Za dveřmi se ozvalo:

„Heslo klubu?“

Onen klepající se přiklonil co nejblíže ke dveřím a sotva slyšitelně zašeptal:

„Tady je skupina Ametyst, která měla přivést klub.“

Po zvolání této věty se dveře otevřely a všichni vstoupili dovnitř. Kluci z klubu se nemýlili, když si

mysleli, že jsou v podzemí. Byla to veliká sklepní místnost, odhadem tak deset krát patnáct metrů. V některých stěnách byly vytvořeny zvláštní malé jeskyňky ze sádry a kamenů a v nich byly namontovány žárovky, takže to dodávalo místnosti vzhled dolů.

Na stěně naproti dveřím byla deska ze světlého dřeva a na ní bylo napsáno „VOP – Veselá organizace Permoníků.“ Na jiných stěnách byly spousty různých vývěsek také na dřevěných deskách a v zadu byla upravená knihovna s prosklenými dvířky a v ní veliká sbírka nerostů. Členové klubu byli uchvácení výzdobou haly a proto nic neříkali, jen si vše prohlíželi. Bylo se opravdu na co dívat! ■

Výzdoba klubovny

V minulém díle jste se dočetli o tom, jak je možné shánět novou klubovnu. Dnes si přečtete, jak ji jde vlastně vyzdobit, když už ji získáte.

„Nové“ stěny

Bílá místnost s holými stěnami by se těžko mohla honosit názvem klubovna. Vybílenou prostory je nutné vždy znovu zútulnit a základem jsou pěkné stěny. Viděl jsem klubovny, ve kterých nedají dopustit na oprýskanou omítku, která je však často skutečně pěkná – např. holé cihly vypadají bezesporu kouzelně. Pokud jste ale pro klub získali nějakou starou prádelnu, nebo jinou podobně „vybydlenou“ místnost, je nutné nově vymalovat. Vybrat správnou barvu a vymyslet, jak se to dělá, je dost těžké na to, abych to tu popisoval – pokud to neumíte, zeptejte se nejlépe něčího táty. Jen doporučím, nemusíte zůstat u bílých odstínů! Oranžová vypadá taky dobře, nebo žlutá... bílá má ale jednu výhodu, lze ji použít jako umělecké plátno. Znáte díl komiksu „Rychlé šípy na pokraji záhad“? Mirek Dušín v něm maluje na zeď nádherného indiána. Z vlastní zkušenosti vím, že podobné obrázky na stěně klubovny opravdu mnohonásobně zkrášlí. Malovat můžete i obyčejnými, jen lehce ředěnými temperami. Vydrží dlouho, mají syté barvy a mnoho nestojí. Použít lze i vodovky – ale ty jsou příliš málo výrazné.

Na stěny lze ale také dát cokoliv jiného – starý koberec, dřevěná prkna, plakáty (některé pěkné se zálesáckou tematikou vyšly i ve starších dílech Bob-

řích stop), rákosové rohože (návod k jejich výrobě z obyčejného rákosu, nařezaného na chatě u rybníka, naleznete v každé tábornické příručce), poličky, můžete k nim přistavit skříně či podniknout cokoliv obdobného.

Nástěnky

Krásná nástěnka vznikne z kusu polystyrenu, lepenky nebo hobry, případně přetažené pěknou čistou látkou nebo barevným papírem. Stačí připevnit provázek k pověšení na zeď a je hotovo. Dříve nástěnky sloužily kromě okrasných účelů i k informování členů klubu o nejrůznějších novinkách. To je možné i teď – ale kdo by se vyráběl s papírovými vzkazy, když lze poslat za pár korun SMS? Jistě, je to pěknější... ale i bez nich lze nástěnky dobře využít. Co by to bylo za klub bez bodování, známkování podniků a dalších nejrůznějších tabulek! Ty, nebo také průběžné pořadí dlouhodobé hry či rozpis úklidu

klubovny, by měly viset na nástěnce, aby každý člen měl neustále k dispozici aktuální přehled.

My jsme měli nástěnky vždy rozdělené, každou k jinému účelu. Proto další vývěskou, kromě „Aktualit“, byly takzvané „Zajímavosti“ – pozoruhodné a pěkné novinové články, výstřižky z časopisů, letáčky na akce, které vám dojdou s Hlasatelem apod. A dále jsme měli „trvalky“ – nástěnky, jejichž obsah vydržel několik let. Sloužily čistě k výzdobě. Třeba nástěnka „Tábor 2002“ s fotkami a vzkazy z této akce. Nebo „Malá Amerika“, s plány této krásné země skal a štol, která v jedné klubovně visí už léta. Stejně i vy můžete využít nástěnky k tisícům věcí. Můžete na ně lepit sbírku kartiček, připíchnávat staré Klubovní hlasatele, uveřejnit tabulku s morseovkou pro nováčky a mnoho dalšího.

Drobné ozdoby

Do klubovny patří jistě i další ozdoby. Památné věci z výprav, obrázky, které jste od někoho dostali, a podobně. Třeba v naší klubovně visela vždy sbírka nejrůznějších cedulek s často vtipnými výstražnými texty. Nebo staré šlapátko a sedátko z prehistorického cyklistického kola se vzkazem „Poslední součástky Tleskačova létajícího kola“. Nezapomeňte – fantazii se meze nekladou! ■

Náměty a otázky pište na náš e-mail: klubovni.hlasatel@spjfcz

Robin Hood a jeho družina. (Další dobrodružství mladého Bosoniánského hraničáře.)

Další den na prašné, dlouhé cestě. Tvůj koník je již znaven, stejně jako ty. Již mnoho dní jedeš směrem na severozápad k hvozdům, v nichž má podle řeči vesničanů sídlo slavný zbojník Robin Hood a jeho veselá tlupa. Klimbáš se zvolna v sedle koně a pomalinku usínáš... ani nevíš jak dlouho podřimuješ, když najednou ti kolem nosu cosi hvízdne!

Polekáš se a otevíráš oči. Přímo před tebou je v mohutném dubu zabodnutý dlouhý, ještě se chvějící šíp! A kolem tebe a koně jsou další stromy, stovky a tisíce stromů... dojel jsi již patrně do po-Sherwoodského hvozdů! Vzápětí kdesi za tebou v koruně stromů

zapaští větve a cosi dopadne na zem. Když se otočíš, stojí z tebou urostlý lučištník v šatu barvy lesní zeleně a míří na tebe dalším šípem.

„Vítám tě v Sherwoodu, mládenče, jménem Robina Hooda a jeho družiny.“ Vysvětluješ zbojníkovi kdo jsi a

proč hledáš Robina Hooda.

Zbojník tě pak pod ostrážitým dohledem dovede na velikou mý-

SETKÁNÍ S ROBINEM HOODEM

kdo?!“ ozve se energický, mužný hlas za vašimi zády.

Otočíš se a vidíš statného, věkem ještě poměrně mladého muže s černou bradkou. „Vy jste ten slavný a pověstný Robin Hood, pane?“ ptáš se nesměle. Když muž přisvědčí, vysvětlíš mu své poslání. Robin se poškrábe za uchem a pak praví: „Dobrá Bossoninane, zůstaneš tady po nějakou dobu s námi a podrobíš se mému učení a výcviku. Až budeš připraven, můžeš poté pokračovat ve své cestě. Zadáám ti úkoly a dovednosti, které musíš naplnit.“

A tak se stáváš na nějakou dobu členem slavné Robinovy zbojnické družiny.... ■

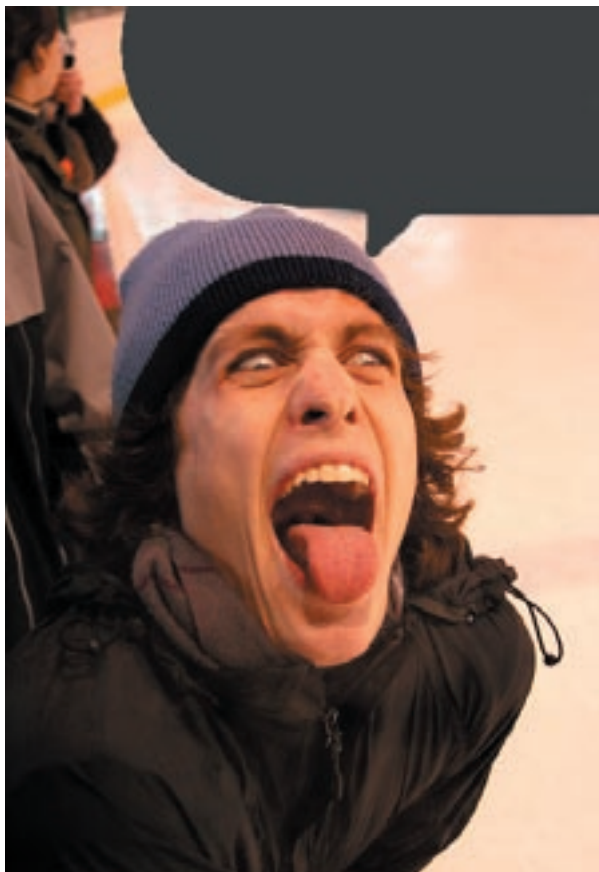

ZKOUŠKA

1. ZKUS SI VYMYSLIT A PŘIPRAVIT PŘÍRODNÍ PŘEKÁŽKOVOU DRÁHU (NAPŘ. BĚH LESEM, ŠPLH NA STROM, PŘESKAKOVÁNÍ ROKLÍ, PŘÍKOPŮ, BRODĚNÍ POTOKŮ ČI ŘÍČEK, RUČKOVÁNÍ ČI PŘÍTAHY NA VĚTVÍCH, A PODOBNĚ).
2. POKUS SE O SVĚPOMOCNÉ VLASTNORUČNÍ VYROBENÍ LUKU, PRAKU, BOLASA (JESTLI NEVÍŠ O CO SE JEDNÁ, NAJDI V LITERATUŘE NEBO KONTAKTUJ STOVKAŘE), A PO VYROBENÍ SE POKUS NACVIČIT V PRAXI LUKOSTŘELBU, STŘELBU Z PRAKU, HÁZENÍ BÓLOU.
3. VYROB SI DŘEVĚNÝ MEČ, BOJOVOU HŮL, POPŘÍPADĚ I ŠTÍT A UČ SE S NIMI BOJOVAT. (BUDE POZDĚJI PŘÍLEŽITOSTNĚ VYZKOUŠENO STOVKAŘEM.)
4. ZÚČASTNI SE OSOBNĚ SRAZU DOBRODRUHŮ, KTERÝ BUDE ORGANIZOVÁN STOVKAŘEM. (BUDE ZDE V PRAXI POTRÉNOVÁN HOD NOŽEM, OVLÁDÁNÍ BIČE, HÁZENÍ BUMERANGEM, STŘÍLENÍ Z FOUKAČKY, A TAK PODOBNĚ.)
5. VĚNUJ SE NÁCVIKU SEBEOBRANY, NAUČ SE BEZPEČNĚ PADAT, NACVIČ SI DOBRĚ NĚJAKÝ CHVAT ZE SEBEOBRANY, SEZNAM SE A PAK VYSVĚTLI ZÁSADY A PRÁVNÍ ASPEKTY TZV. SEBEOBRANY, SPRÁVNĚJI TZV. NUTNÉ OBRANY (BUDE PŘÍLEŽITOSTNĚ POZDĚJI VYZKOUŠENO STOVKAŘEM.)

DOBRODRUH

FOTKA

S BUBLINOU

Milí klubaři, neděste se, to je jen Stopař na jednom z proslulých hokejových turnajů BS. Určitě vás napadá, co by si takový prvotřídní hráč s vypečeným výrazem ve tváři mohl myslet. Svoji super vtipnou odpověď nám zašlete ve formě SMS na číslo 776 754 445. Nejvtipnější komentář otiskneme v příštím čísle KH. Nezapomeňte, že i tato anketa se bodově hodnotí a její výsledky ovlivní celkové pořadí v SMS anketě, takže neváhejte a pište!

A jak vypadá dosavadní pořadí? Na prvním místě se drží 315. KBS Žlutý čtyřlístek se třemi, druhý je Tygří dráp s body dvěma a na třetím se umístily kluby, které poslaly zatím

pouze jednu odpověď:

- 240. KBS Mravenci
- 291. KBS Ostré šavle
- 276. KBS Modré šípy
- 306. KBS Stříbrná letka
- 332. KBS Kachňata

SMS ANKETA

Milí klubaři,

velikonoční pomlázka a víkendové prázdniny jsou již za námi, a tak nám nezbývá nic jiného než zatnout zuby a tu školu už nějak do června přečkat. Pak už nás budou čekat pohodové slunečné a hlavně dlouhé prázdniny. Takže nepodléhejte jarní únavě a raději nám napište odpověď na otázku naší dubnové SMS ankety:

„Co budete dělat o letních prázdninách? Máte už nějaké plány? Vyrazíte letos na tábor se SPJF?“

Své odpovědi posílejte formou SMS na číslo 776 754 445 (Renča), z mobilu nebo zdarma z www.vodafone.cz.

A jak dopadlo minulé kolo naší ankety? Jak prožili klubaři 29. únor? Tady máte jejich odpovědi:

„Za Mravence bych rád řekl, že 29.2. mi došlo, že je to výjimečný den až po upozornění z rodinných řad. Pln překvapení jsem na to zase za chvíli zapomněl...“ Za 240. KBS Mravenci Dan

„29. února se nám narodilo maličké jehňátko. Bylo slabé a mysleli jsme, že zemře. Chodili jsme je krmit i v noci. Přežilo. Také nám začaly jarní prázdniny“ Za 352. KBS Tygří dráp Anežka

„29. února se psalo nepřiměřeně moc prověrek, ale jinak jsem navštívila zbytek klubu v Praze.“

315.KBS Žlutý čtyřlístek

Renča

KLUBY SE PŘEDSTAVUJÍ

306. KBS (III) STŘÍBRNÁ LETKA, JAVORNÍK

V září roku 2004 se v časopise Moje 1. noviny objevil nadpis „Září – nejlepší doba pro založení klubu“ uvádějící stránku věnovanou klubům pod SPJF. Dvě sestřenice tento nápad zaujal, jedna z nich tedy přivedla ještě svou spolužačku, která skautovala, a památného dne 2. 10. 2004 se sešly v jedné malé místnosti (jež je dodnes klubovnou Letky) na své první schůzce. Název našly ve Foglarově Kronice Ztracené stopy a zanedlouho poslaly přihlášku do onoho Sdružení mezi KBS. Následovaly další klubovní podniky, schůzky a výpravy plné her, Letka se zabývala klasickými klubovními věcmi jako morseovka, uzly či Modrý život a dobře se jí vedlo. Hu Hu (tehdy ještě Hanka) vymyslela dlouhodobou hru Bora Bora (bohužel nedohráno) a připravovala většinu programu, ale i Míša s Katkou se na něm podílely (víceméně). Na jaře v rámci Okružní jízdy přijela do Javorníka delegace bobřostopáků a v létě byla uspořádána akce Po stopách Jestřába pro čtenáře knihoven na Jesenicku. Zlaté časy! Schůzky se konaly i třikrát týdně a díky nadšení tří holek se SL brzo vypracovala k prvnímu glejtu. Ale předbíhám. Před podzimním udělováním se ještě Letka zúčastnila tábora s Bobří stopou Cesta kolem světa za osmdesát dní, kde našla nové kamarády a nespočetné množství zážitků. Také od té doby zná většina lidí SL už jako Hu Hu, Pulce a Drobek.

V druhém roce bylo nutno překonat více překážek, největší

krizí bylo odstěhování Hu Hu do Olomouce. I to však zvládly a stihly ještě vyhrát dlouhodobku Labyrint temného kouzelníka. Po druhém táboře (Zlaté léto pod Chilkootem) se SL vzchopila, když Pulčík přivedla nováčky (z nichž dodnes vydrželi dva). Hu Hu jezdila na přespávací akce v klubovně (Čaje 2006, II. Výročí, Klubovní Vánoce) a v další, větší a lepší dlouhodobce Perpetuum Letka

obsadila třetí místo. Tábora se zúčastnila jen Drobek, Hu Hu s Puli už zamířily na tábory Halašhoje.

Čtvrtý rok: sci-fi dlouhodobka Tauris, shánění nováčků všemi možnými i nemožnými způsoby, III. Výročí, pomoc s akcí knihovny Den pro dětskou knihu a organizace Večera světél (bohužel s minimální účastí). Posledním podnikem se stoprocentní účastí byly 4. Klubovní Vánoce, kde byli Kika s Kubou oficiálně přijati mezi členy.

Nyní nás je pět: Kika (milá klidná zapojující se dívkina), Kuba (taktéž Zlobidlo, ale vycházíme s ním dobře), Hu Hu (bývalá super vedoucí, člen za mořem, mediální propagace), Puli (přes nedostatek času fotí, kreslí a přispívá k programu) a Drobek

(teď organizérka většiny věcí, ale občas jí to nevychází). Scházíme se téměř každou sobotu v klubovně, někdy přijede i členka za mořem a na akcích SPJF nebo na táborech Bobří stopy se taky někdy objevujeme (nejvíc Hu Hu či Drobek). Máme velice dobrý vztah ke knihám a písemnictví - popsaly jsme několik kronik, vedeme vlastní knihovničku s archivem a naší patronkou je Městská knihovna R. Zubera v Javorníku.

Stále častěji se také pokoušíme organizovat akce pro veřejnost - javornické děti.

Náš pokřik je krátký - Stříbrná letka je tu hnedka. Zato u nás vzniklo mnoho zvyků a tradic, na které by nevystačil ani celý Hlasatel a speciálních věcí vedeme taky polokroje (trička), talisman (nyní pětidílný) i razítko (na obrázku), debatník, klubovní pošta, uctívání maskoti Šášinka s Emílkem a pár stře-

žených klubovních tajemství...je toho mnoho.

Většina lidí, kteří Letku znají, si myslí, že už má svá nejlepší léta za sebou. Ale od počátku je naším heslem věta: Naděje umírá poslední, my se nevzdáváme a letošní jaro vypadá velmi nadějně... Stále žijeme a nyní jsme dosáhli dokonce třetího glejtu, což je převeliký úspěch a pocta. Přeju tedy všem klubům, nejen nám, ať je pro ně letošní rok rozkvětem a ať jejich členové drží při sobě.

Za SL sepsala Drobek.

Více informací o nás najdete na www.letka.estranky.cz ■

Okno
do světa:

Albánie

text: Ondřej Herzán

Přání vladaře se má vyhovět. A přání seňora Čápa dvojnásob. Byl jsem osloven, zda bych nezúročil některé skromné zkušenosti ze svých cest a nepodělil se o ně s vámi populárně – naučnou formou. Tedy ani fantastické líčení neuvěřitelných Onderových příhod, ani strohý výčet a popis navštívených států. Něco mezi tím: niterný zážitek na pozadí dané

země, jakési lehce pootevřené „okno do světa“. Doufám, že tím oknem na vás bude v a n o u t č e r s t v ý v z d u c h , ze kterého načerpáte sílu a chuť na daleké (nebo i bližší) cesty, kte-

rý vás pobaví, poučí, inspiruje. Přeji vám příjemné počtení a hodně štěstí při poznávání nového. Ondera

Hic sunt leones...

Hic sunt leones – zde jsou lvi. Podobné pocity měli asi misionáři, když přišli před dvěma stoletími do černošské vesnice v nitru Afriky. Všichni si nás prohlíželi, vítali, rukama potrášali: mladí, starší bez rozdílu. Vesnička utopená v horách: prašné stezky, malá políčka ohrazená zdmi. Fotbalové

hřištětko, nad dědinou se ve skalách černá otvor do špily, jeskyně. Malý obchůdek, na něm satelit. Všude nás místní provedli, jeskyni ukázali, o životě pohovořili. Kulečník potažený rozdrbaným sukem a s otřepenými tágy v betonové budově, trochu připomínající vězení. Na zemi rozprostřené zrno. Několik hodin jsme si připadali jako filmové hvězdy – snad jen ty autogramy tomu scházely...

Hrdá je Shquiperia, čili – volně přeloženo – Země skal či Země orlů. Lidé – byť sebechudší – prakticky nežebrají. I děti odmítají nabízené bonbóny. Ta hrdost není umělá: už v dávnověku zde sídlili bájní Illyrové, od kterých dnešní Albánci odvozují svůj původ. Ve středověku tu žil slavný vojevůdce Gjergj Kastrioti zvaný Skanderbeg: to byl bojovník na slovo vzatý. Pětadvacetkrát se mocná turecká armáda pokoušela zlomit jeho odpor, pětadvacetkrát byla odražena. I povzdychl si tehdy mocný sultán: „Nebýt Skanderbega, i sám papež by nosil turban...“ Teprve po smrti národního hrdiny byla Albánie porobena a od té doby je zemí Alláhovou. Komunistický předák Enver Hodža sice prohlásil roku 1967 Albánii za první ateistický stát světa a propagoval boření starodávných mešit: víru však nevymýtil. Ač muslimové, chovají se Albánci

velmi tolerantně k ostatním vyznáním: pravoslavný kostel, stojící v těsné blízkosti mešity, není výjimkou. I v jedné rodině může být vícero vyznání. Jen žena musí pole obdělávat, zatímco muž posedává na zápraží a debatuje se sousedy při cigaretě a kávě: práce není, snad v zahraničí...

Chudá, velmi chudá je Země orlů. Rozervané hory ji oddělují od zbytku Balkánu: je to jakýsi tajuplný Tibet Evropy. K přirozené izolaci přispěl za totality svazek s Maovou Čínou. Už zmíněný Enver Hodža očekával útok západních imperialistů a nechal v zemi vystavět na osm set tisíc betonových bunkrů. Ty masivní želví krunýře se staly smutným symbolem novodobé Albánie: lemují cesty, hlídají hřbitovy, vinice, písčné pláže, někde se zemskými pohyby smetené válejí v úžlabině „na hřbetě“. Albánský venkov – bunkr vedle bunkru. Tesknotu ze zbytečných, nefunkčních staveb se snaží zahladit veselé kresby a nápisy na některých z nich: možná bude jednou Albánie jedním velkým lunaparkem, kdo ví...

A proto, milý čtenáři, seber se a jeď do Albánie, dokud je čas. Dlouho už možná nebude: ta země se mění a modernizuje před očima. Přijde doba, kdy pláže mezi Durresem a Vlorou budou překypovat těly naháčů jako dnes Makarská riviéra a do hor povedou silnice a lanovky. Zatím tam ale pořád můžeš zažít dobrodružství jako nikde jinde v Evropě. Albánská města jsou také zajímavá – takový Berat nebo Gjirokaster najdeš na seznamu UNESCO, stejně jako zříceniny antického sídla Butrint – ale tvé místo je v nekonečných, pustých, bílých albánských horách, kde nepotkáš živáčka.

A když už, tak jen sběrače šalvěje a mateřídoušky nebo jiného domorodce, který ti ochotně ukáže cestu a dovede tě tam, kam bys skrze neprostupnou změť jalovců a zakrslych borovic nikdy netrefil. Hřebeny zubatých štítů lemují uzounké ovčí stezky. Tam někde, pod samotnými nebesy, jsem seděl ve stínu skromné muslimské kapličky: vedle mne Fastim, obyčejný kluk z Bargullasu. Dlouho jsme spolu mlčeli, jen občas někdo slovo prohodil. Nad hlavou nám kroužili nádherní, majestátní orli, symbol tajemné země na rozhraní Evropy a Orientu. ■

Oficiální název	Albánská republika
Rozloha	28 748 km ²
Počet obyvatel	3 600 500
Hustota zalidnění	125 obyv./km ²
Forma vlády	prezidentská republika
Hlavní město	Tirana
Úřední jazyk	albánština
Měna	Lek (1 Kč = 5 Lek)
Nejvyšší bod	Maja e Korabit (2 753 m n. m.)
Internetová doména	.al

Ahoj kamarádi,
po dlouhé době očekávání začaly na Taurisu první stavební práce spojené s výstavbou vysílače. Pokud se nic nekomplikuje, je záchrana již na dosah. Každý uplynulý den společného úsilí „nových“ Taurisanů tak bude konečně zúročen. Poďaří se i vám zbudovat poslední stavbu a dovolat se pomoci?

I naše dlouhodobá hra se chýlí ke konci. Připomínáme, že se hraje do **15. května** a v červnovém čísle vám přineseme konečné výsledky. Času už tedy mnoho není, ale stále je ho dost na to, abyste mohli pořadí zvrátit, předběhnout ostatní a postavit spoustu budov nebo i samotný vysílač. Bodovaných úkolů je opravdu hodně, takže se mezi nimi určitě najde i ten, který vás bude bavit nebo obohatí nějak vaši klubovní schůzku. Pokud si myslíte, že už ztrácíte příliš mnoho bodů na ostatní, nezoufejte. Úspěch je i to, že se hry účastníte a každé hlášení od vás nás navíc informuje, že váš klub dobře funguje. Na internetových stránkách nefunguje odkaz „ceny“. Proto vás ujišťujeme, že ceny budou. První klub má navíc možnost zúčastnit se zdarma letního tábora Tauris (12.- 26. červen-

ce), na který vás samozřejmě zveme všechny. No a jaké jsou další úkoly, se můžete dočíst níže.

ČÁST SEDMÁ

1. ÚKOL: PORUCHA (až 34 bodů)

V minulém díle příběhu jste se mohli dočíst, že v době přijímání slabého signálu ze Země se vyskytly neobvyklé potíže s technickým zařízením, které bylo vyřazeno z provozu stejně tak jako zdroj elektrické energie. Na Zatopenou jeskyni připadl úkol přinést retrakční kondenzátor, který byl umístěn

v nejvyšším patře polyfunkčního domu, kde byl signál přijímán. Kapitán rozdával rychle operativní pokyny, aby vše bylo co nejdříve v pořádku.

Pozor, spěchá!

Rychlost a dobrou organizaci budete teď nejvíce potřebovat. Na následujících řádcích je seznam drobných činností, které napodobují krizovou situaci v polyfunkčním domě. Ovšem pozor. Za každý úkol dostanou body jen 2 nejrychlejší kluby, které pošlou správné řešení úkolu do redakce. První klub, který úkol splní, dostane plný počet bodů, druhý jen polovinu a další

kluby již nemají nárok na jakékoliv body. Tyto drobné úkoly můžete posílat jen emailem a rozhoduje datum a čas odeslání emailu. Vše posílejte na tauris@dlouhodobka.cz. Na internetových stránkách Taurisu potom budeme škrtnat ty úkoly, které již splnily právě dva kluby. O průběhu vás budeme informovat v návštěvní knize. Pokud budete rychlí, porce bodů vás nemine.

a) Noční vidění v polyfunkčním domě (4b)

Na www.dlouhodobka.cz u tohoto úkolu najdete magický obrázek. Napište nám co zobrazuje. Dívejte se na obrázek z bližší vzdálenosti, ale nezaostřujte na něj. Dívejte se jakoby skrz něj na objekt za ním.

b) Spisovatel (6b)

Most přes průrvu

KDYBY TO TAK VIDĚLA MAMINKA
CO DĚLÁM VE SVÝM VOLNÝM ČASE...

Nedávno zemřel jeden významný spisovatel žánru sci-fi, který psal zejména o vesmíru. Napište nám,

kdy žil a názvy alespoň 3 knih, které napsal.

c) Neznámá slova na strojích (6b)

Zjistěte, co znamenají slova Bajkonur, Ceres, Věněra, Olympus Mons a Phobos.

d) Číslo budovy (8b)

Je potřeba se vypravit na nejbližší velkou přistávací plochu a zeptat se hlídače na podrobnosti o této budově. Vydejte se na nejbližší železniční stanici a zeptejte se tam na evidenční číslo železniční stanice (mělo by být šestimístné).

e) Rozměry polyfunkčního domu (10b)

Změřte metrem nebo pásmem jak široká a dlouhá je budova vašeho obecního (městského úřadu) a napište nám také, jakou má barvu střechy. Pokud je vaše budova součástí souvislé řady budov (při pohledu z ulice na ni navazují zleva, zprava nebo z obou stran další budovy), změřte jen celkovou délku celé řady budov a šířku budov neměřte.

2. ÚKOL: NEZVYKLÉ SITUACE (až 16 bodů)*

Během pobytu na Taurisu se Zatopené jeskyni již mnohokrát stalo, že museli řešit nenadálou situaci, která vyžadovala nejen fyzické síly, ale také přemýšlení. Některé z nich si můžete zkusit i vy.

Most přes průrvu (6 bodů)

Na obrázku vlevo vidíte Hrabala, kočku Laskonku, nádobu se vzácnou tekutinou a podivnou rostlinu. Toto všechno Hrabal musí přenést přes úzkou lávku nad průrvou. Jednou rukou se musí držet zábradlí, takže s sebou může vzít jen jednu věc. Není to ale tak jednoduché. Na žádné straně průrvy nemůže Hrabal nechat osamotě Laskonku s nádobou, protože by ji mohla vylít. Stejně tak nesmí být o samotě Laskonka s rostlinou, kterou by mohla sníst. Podaří se vám tento hlavolam vyřešit za Hrabala?

Úprk z polyfunkčního domu (10 bodů)

Na straně 18 je Aneta s Nikol, které se snaží prchnout z budovy úpravny surovin, kde unikla do ovzduší jedovatá látka. Cestou však musí vzít klíč z každé místnosti a zamknout ji. Do místností, kde je klíč, lze vstoupit jen jednou, protože se po prvním vstupu zamoří jedovatou látkou. Začínáte vlevo nahoře, konec je na druhém konci budovy, mezi místnostmi se můžete pohybovat jen po chodbách - čarách. Podaří se vám vzít všechny klíče?

3. ÚKOL: TAURISKÝ OHEŇ (14 bodů)

„Když výprava, tak se vším všudy“, řekli si členové Zatopené jeskyně. Na jedné z nich si s sebou vzali čerstvé jídlo z agroplochy a daleko od základny na místě rozdělali oheň z houbovitě hmoty, která kupodivu dobře hoří.

Na vás čeká něco podobného. V našich krajinách se hořící houba nevyskytuje a tak si musíte vzít dřevo s sebou. Veškeré přírodní hořlaviny (dřevo, kůra, smůla atd.) nappěte do pultitrové PET lahve, nebo čehokoliv, co má obsah 0,5 litru. Víc paliva si vzít nemůžete. Vypravte se nejlépe někam za město do přírody a rozdělajte oheň (pokud možno 50 metrů od lesa). Za celou dobu můžete přikládat dřevo jen z vaší nádoby. Změřte čas, jak dlouho vám bude oheň hořet. Počítá se souvislý viditelný plamen, jakmile zhasne, musíte stopnout čas. Pokud vám oheň zhasne předčasně, zbylo vám ještě dost paliva a alespoň jedna sirka, můžete se pokusit oheň rozdělat znova jako nový pokus (nádobu už nesmíte doplnit dřevem) a měřit čas znovu. Napište nám nejlepší čas, kterého jste dosáhli a také něco o vaší výpravě. Úkol můžete i opakovat, ale až další den.

4. ÚKOL: CO TO JE TAURIS? (24 bodů)*

4.úkol **Záhadné místo...**

Popište, jak se se zúčastníte setkání ve škole. Těsně před tím, než se setkání začne, všichni členové skupiny se sejdou v místnosti, kde se bude konat setkání. Všichni členové skupiny se sejdou v místnosti, kde se bude konat setkání. Všichni členové skupiny se sejdou v místnosti, kde se bude konat setkání.

EMPIRICKÉ ARKÁDY V MĚSTSKÉM HRADČANĚ

Tak to jsem myslil. Fehli jsme to podle toho, jak jsme si zapamatovali obrazy. Smad je to to pravé... A teď (kopavou) něco mluví (hodně málo...) o nich (bylo těžké něco mluvit - právě jsme si navzájem, co to je...)

...a teď něco říci o historické architektuře města. Město bylo založeno v roce 1000. V roce 1000 bylo město založeno v roce 1000. V roce 1000 bylo město založeno v roce 1000. V roce 1000 bylo město založeno v roce 1000.

...a teď něco říci o historické architektuře města. Město bylo založeno v roce 1000. V roce 1000 bylo město založeno v roce 1000. V roce 1000 bylo město založeno v roce 1000. V roce 1000 bylo město založeno v roce 1000.

...a teď něco říci o historické architektuře města. Město bylo založeno v roce 1000. V roce 1000 bylo město založeno v roce 1000. V roce 1000 bylo město založeno v roce 1000. V roce 1000 bylo město založeno v roce 1000.

Diagram showing a grid of 16 squares (4 rows by 4 columns) connected by lines. The top row has 3 squares with a key icon, followed by an empty square. The second row has 4 squares with a key icon. The third row has 4 squares with a key icon. The bottom row has 4 squares with a key icon, followed by an empty square. To the right of the grid is a cartoon of two people in green jumpsuits. One person says: "JOU STEBOU! TOBĚ TO SEKNĚ!" and the other replies: "DOUFAM ŽE ME TAKY."

Tak tento úkol jste asi nečekali... Zkuste ověřit, zda planeta Tauris skutečně existuje či ne a jestli má název Tauris vůbec něco společného s kosmickým prostorem. Není to snadné a proto vám v květnovém hlasateli přineseme malou nápovědu, ovšem poté byste za úkol dostali „jen“ polovinu.

Vyhodnocení úkolů lednové etapy – Zapomenuté souhvězdí a Události na Taurisu.

Tyto úkoly s hvězdičkou jsme opět „výjimečně“ prodloužili, protože jsme vám hvězdičku zapomněli napsat do Hlasatele a tak jsme vám to v minulém čísle aspoň připomenuli.

Zapomenuté souhvězdí nebylo až tak lehké, přesto se podařilo správně hlavolam vyluštit těmto klubům: 313. KBS Klub Velkého tygra, 24. DK Čtyřlístek, 333. KBS Tajemná kočka, 352. KBS Tygří dráp a 310. KBS Havířovská dvojka. Po vylúštění se v mřížce objevila žirafa.

Události na Taurisu – měli jste zodpovědět 8 otázek z komiksu a příběhu. I tento lehčí úkol měl svá úskalí, někteří z vás udělali jednu či dvě chyby. Řešení poslali 352. KBS Tygří dráp, 313. KBS Klub Velkého tygra, 310. KBS Havířovská dvojka, 24. DK Čtyřlístek, a 333. KBS Tajemná kočka a správné řešení je zde:

Vrchní biolog výpravy se jmenuje Spencer.

Skalní stěna nad základnou se jmenuje Zeď.

Něco fialového na sobě nosí kapitán Petr Preis a technik Robert Pamuk a jsou to knoflíky. Uznali jsme vám i odpověď „uniforma“, na které knoflíky jsou a je taky trochu fialová.

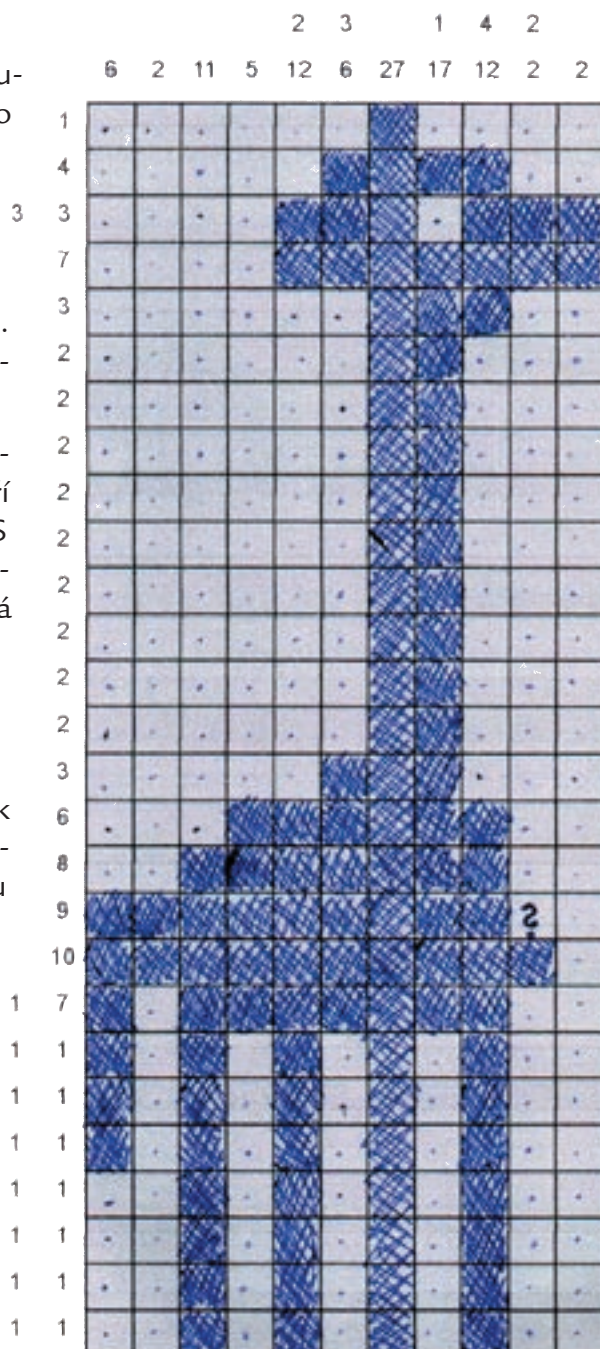
Kočka Laskonka se v komiksu objevuje osmkrát.

Šroub v komiksu najdeme při výbuchu lodi - 2.díl, 3. řádek, poslední okénko.

Barel se vyskytuje v komiksu čtyřikrát.

Robot, který se rozhodl kapitán vzít do přístavacího modulu, váží 5 tun.

Přistání na Taurisu přežilo 86 lidí celkem. Jeden údaj v příběhu tvrdí i 90.

Průběžné pořadí ke dni 4. 4. 2008:

Průběžné pořadí se výrazně změnilo. Na prvním místě jsou již definitivně klubaři z 352. KBS Tygří dráp, kterým se podařilo postavit celkem 21 druhů staveb včetně té poslední - vysílače! Klub ze Štramberka tak vyhrál s náskokem celou dlouhodobku. Gratulujeme! Tím ovšem hra nekončí a tak na druhém místě je zatím 310. KBS Havířovská dvojka (17). Na třetí místo se nečekaně po dvou pěkných hlášení z března posunula 333. KBS Tajemná kočka (15). čtvrté místo patří 24. DK Čtyřlístek (13), a páté 306. KBS Stříbrná letka (12). Následuje 313. KBS Klub Velkého tygra (10), 339. KBS Zatopená jeskyně, 355. KBS Žlutý kvítek, 299. KBS Tři klíče a 344. KBS Trojčata. Ostatní kluby mají na méně než 5 staveb. Pořadí se ještě bude určitě měnit a jak bylo v úvodu řečeno – nic není ztraceno, pokud přemýšlíte o nějakém lepším umístění. Tabulku s pořadím najdete tradičně v příloze. ■